

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

den Universitetsuddannelse, som foregik allerede nu i Tilknytning til Musikkonservatoriet, og her har jeg haft det Synspunkt, at det var mærkeligt, at der skulde gælde forskellige Regler for de forskellige Universitetsuddannelser. Jeg er ikke i Stand til paa staaende Fod at overse, hvad der vil være rimeligt med Hensyn til Betalingen for alle de andre Arter af Undervisning, som foregaar paa Konservatoriet, og jeg vil altsaa gerne reservere mig lidt deroverfor.

I øvrigt vil jeg gøre det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit opmærksom paa, som det ærede Medlem Hr. Hvidberg ogsaa gjorde det før, at Loven ikke siger noget som helst om, hvorvidt der skal betales for Undervisningen af dem, der nyder Undervisning. Jeg har ikke opfattet det, som om jeg egentlig ikke var paa Linie med den højttærende Undervisningsminister i mine Synspunkter. Jeg er ganske vist ikke saa vel fornøjet som Undervisningsministeren med Hensyn til, hvad man har tænkt sig, der skal betales i den nærmeste Fremtid, men jeg vil sige, at hvis man nu ved Overgangen starter paa een Basis, er der ikke noget i Vejen for, at man senere, naar man har faaet flere Erfaringer, ændrer noget af det, som man indfører nu.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Jeg vil straks bemærke, at det aldeles ikke har været min Hensigt at fremkalde nogen Disharmoni over for de andre Ordførere i denne Sag, tværtimod har jeg glædet mig over, at vi var enige om Realiteten i Lovforslaget. Men det kan ikke benægtes, at mine Udtalelser om Betalingen faldt sammen med de Bemærkninger, som Ministeren har føjet til Lovforslaget, hvorimod der fra anden Side er ytret Ønske om, hvis det var gør ligt, at gennemføre gratis Undervisning. Hvis der nu virkelig havde ligget en Realitet bag dette Ønske, og det ikke blot havde været et fromt Ønske, havde man dog vel prøvet ved denne Lejlighed at faa en Ændring af § 4, saa at det her blev paalagt Ministeren at indføre gratis Undervisning, hvad Ministeren altsaa efter de sidste Udtalelser ikke ønsker at gøre.

Saa vil jeg kun sige til det ærede konservative Medlem Hr. Hvidberg, som udtalte, at private Konservatorier ikke kan klare sig over for Det kongelige Musikkonservatorium: det er netop det, de kan. De private Konservatorier kan udmærket klare sig øko-

nomisk, Det kongelige Musikkonservatorium kan ikke klare sig. Der ligger faktisk her en ejendommelig Situation, men det er selvfølgelig, fordi de private Konservatorier tager en højere Betaling af Eleverne. Man maa huske paa, at Det kongelige Musikkonservatorium kun kan have 130, maaske op til 145 Elever, men der er dog en Mængde musikbegavede unge Mennesker ud over Tallet 145, som altsaa ikke kan komme derind. De er henvist til at gaa paa de private Konservatorier, og derfor mener jeg, det ikke vil være heldigt, hvis man vanskeliggør Arbejdet for disse ved at gøre Det kongelige Musikkonservatoriums Undervisning helt gratis.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch): Jeg havde nær sagt, det har man for sin Vilighed. Her kommer man og foreslaar hel Overtagelse af Konservatoriet og er parat til at gaa til — som det dog er — meget betydelige Forhøjelser af, hvad der har været ydet paa dette Omraade, parat til at ned sætte Skolepengene til det halve, parat til at forøge Fripladserne ganske betydeligt, og saa kommer denne Debat til at forme sig, som om jeg er overordentlig nærig over for de musikstuderende.

Det, der for mig er det eneste Moment — hvis man kan fritage mig for denne Bekymring, vil jeg være glad —, er dette: Hvorfor skal vi paa dette ene Punkt tage et Standpunkt, som jeg synes maa trække Konsekvenser efter sig? De Retningslinier, som ved denne Debat er angivet, skal jeg gerne følge i den Forstand, at jeg skal gøre mit yderste for at sætte Kontingenterne saa lavt som muligt og søge at faa en saa stor Mængde af Fripladser som muligt, hvad jeg finder er en meget vigtig Opgave, men jeg er ikke rigtig vis paa, at det høje Ting med de Medlemmer, der her er til Stede, handler helt sagligt i den Panegyrik, vi har svunget os op til. Jeg tror, at jeg har Foden paa Virkelighedens Grund, naar jeg siger, at vi vil hjælpe paa alle Maader, men tager vi et mere principielt Standpunkt, trækker det os videre paa en Række Omraader, og vi kan i saa Tilfælde faktisk ikke afvise dem, der ud fra naturlige Betragtninger siger: Dette er ogsaa en Statsopgave, hvorfor skal der saa betales her.

Man kunde maaske tage en Betaling som Gymnasiebetalingen, der hviler paa det Princip, at Gymnasieundervisningen faktisk er gratis inden for visse Indtægtsklasser og derefter stiger paa en overordentlig lempelig Maade. Jeg nævner det blot her. Her er et Grundlag, som man kan sige, vi kan stille imod. De, der kunde standses